

REGLEMENTE

för Riksbankens styrelse och förvaltning, utfärdadt den 20 Maj 1874.

Afdelning 1.

Allmänna föreskrifter.

§ 1.

Riksbanken förblifver under Riksdagens egen garanti och vård, så att den ostörd må förvaltas af de fullmäktige, Kamrarne dertill förordna, efter de ordningar, stadgar och reglementen, hvilka redan gjorda äro eller vidare af Riksdagen göras kunna.

(Jfr Regeringsformen § 72.)

§ 2.

Enligt Sveriges Rikes Ständers beslut och förordning om Banken af den 22 September 1668, har Sveriges Riksbank till föremål för sin verksamhet:

A. *I egenskap af Vexelbank:*

att bibehålla det inländska myntet vid dess rätta och skäligen valör samt hindra och förekomma främmande myntsarters obilliga och egenmäktiga stegrande.

(Jfr ingressen till nämnde Rikets Ständers beslut och förordning.)

Bih. till Riksd. Prot. 1874. 10 Saml. 1 Afd. 2 Band.

(Banko-reglementet.)

B. *I egenskap af Depositionsbank:*

att för allmänhetens säkerhet, nytta och bekvämlighet emottaga penningar af en hvar, som sådant åstundar, deröfver föra räkning och dem vid anfordran insättaren tillhandahålla, så att handel och rörelse må underlättas genom de derå utfärdande assignationers och invisningars kredit, kraft och giltighet, samt att dessförutan jemväl, till säkert förvar mot vådliga händelser och tillgrepp, under försegling emottaga och vårda såväl kontanta penningar som annan flyttbar egendom.

(Jfr ingressen till ofvan nämnde Rikets Ständers beslut och förordning.)

C. *I egenskap af Lånebank:*

att dels upplåna fruktlöst liggande kapitaler, dels på drägliga vilkor, emot fullgod säkerhet, biträda lånebehöfvande med understöd och sålunda, till befordrande af handelns och alla nyttiga näringars uppkomst och förkofran, förebygga ocker och obilliga intressens beräknande enskilde emellan.

(Jfr § 44 och följande i ofvan nämnde Rikets Ständers beslut och förordning.)

D. *I egenskap af allmän statsanstalt:*

att uti den genom låneoperationerna inflytande och besparade vinst en tillgång må beredas, hvaröfver Rikets Ständer ega att till Kongl. Maj:ts och fäderneslandets heder och nytta samt allmänt gäueliga ändamål disponera.

(Jfr § 74 i ofvan nämnde Rikets Ständers beslut och förordning.)

§ 3.

Riksbankens grundfond skall, utan beräkning af riksbankens fasta egendom, inventarier samt mynt och medaljkabinett, utgöra tjugufem millioner kronor.

(Jfr § 4 i Lagen för Rikets Ständers Bank af den 1 Mars 1830, sådan denna § lyder i Kongl. Kungörelsen den 19 April 1864.)

§ 4.

Riksbankens reservfond utgör fem millioner kronor.

Uti goda utländska statspapper bör riksbanken innehafva minst ett belopp, som motsvarar reservfonden; åliggande det fullmäktige att, i händelse dylika statspapper någon gång behöfva till metalliska kassans förstärkning eller annat ändamål afyttras, så att behållningen nedgår under hvad ofvan är bestämdt, så fort sig göra låter ånyo uppbringa densamma till det belopp, att den motsvarar reservfonden.

Det kapitalöfverskott, riksbanken utöfver grundfonden och reservfonden, enligt senast uppgjorda bokslut, eger, utgör "reserverade medel till framtida förfogande".

§ 5.

Såsom metallisk kassa anses och beräknas allt riksbanken tillhörigt, inom landet befintligt svenskt och utländskt guld- och silfvermynt samt omyntadt guld och silfver; dock att härvid det efter lagen om rikets mynt af den 30 Maj 1873 präglade silfvermynt icke beräknas till högre värde än nitio procent af prägelvärdet.

§ 6.

Mom. 1. Riksbanken eger att under de vilkor och inom de gränser, som nedan bestämmas, utgifva sedlar, hvilka, jemlikt 72 § Regeringsformen, för mynt i riket må erkännas.

Mom. 2. Såsom riksbankens sedelstock anses och beräknas:

- a) utelöpande sedlar;
- b) på depositionsräkningar inestående medel, hvilka skola vid anfordran tillhandahållas;
- c) beloppet af utelöpande postvexlar.

Mom. 3. Sedelstocken, sålunda beräknad, får aldrig uppgå till mera än högst tretio millioner kronor utöfver sammanlagda beloppet af följande riksbankens tillgångar, nemligen:

- a) metalliska kassan enligt nästföregående §;
- b) på utrikes ort nedsatt eller under transport derifrån varande guld och silfver i myntad eller omyntad form; och
- c) andra hos bankinrättningar eller handelshus å utrikes ort inestående medel.

§ 7.

Riksbanken är ovilkorligen skyldig att, när så påfordras, inlösa sina sedlar

efter den grund, Konung och Riksdag fastställt, hvadan sedlar å kronor och riksdaler riksmünt inlösas efter deras lydelse, sedlar å specie eller banko efter den grund, att en riksdaler specie eller banko gäller lika med en riksdaler femtio öre riksmünt, samt sedlar å 14 och 10 skillingar uti koppar efter enahanda grund, som för inlösen af sedlar lydande å banko.

(Se Lagen för Rikets Ständers Bank af den 1 Mars 1830, Kongl. Maj:ts nådiga förordning om Rikets mynt af den 3 Februari 1855 samt lagarne om Rikets mynt och om öfvergången till det nya myntsystemet af den 30 Maj 1873.)

§ 8.

Vägrar banken, under hvad sken det vara må, att sedel vid uppvisandet efter fastställd grund inlösa, eger sedelinnehafvaren att derom göra skriftlig anmälan hos Kongl. Maj:ts och Rikets Svea Hofrätt.

(Se Lagen för Rikets Ständers Bank af d. 1 Mars 1830.)

§ 9.

Öfver riksbankens metalliska kassa äfvensom tillgången i utländska valutor samt den beräknade sedelstocken skall dels, enligt 5:te §:n i lagen för Rikets Ständers Bank af den 1 Mars 1830, för hvarje halft år och dels deremellan för hvarje månad uppgift upprättas, tryckas och med allmänna tidningarne utdelas.

Öfver riksbankens ställning skall likaledes upprättas, tryckas och med allmänna tidningarne utdelas dels för hvarje kvartal sammandrag, och dels för år fullständig öfversigt.

Afdelning 2.

Om Bankens rörelse.

- A. *Om metalliska kassans upprätthållande, köp och försäljning af guld och silver, utländska vaxlar, obligationer och statspapper.*

§ 10.

Mom. 1. I riksbankens såväl hufvud- som afdelningskontor emottages svenskt guldmynt, prägladt i enlighet med Kongl. Förordningen af den 31 Juli 1868 och äldre författningar, efter dess värde i gängbart mynt.

Mom. 2. De i enlighet med Kongl. Förordningen den 3 Februari 1855 eller äldre författningar präglade svenska silfvermynt komma att af riksbanken emottagas enligt den i § 3 af Lagen den 30 Maj 1873, om öfvergången till det nya myntsystemet, stadgade grund.

Mom. 3. I afseende på utländska guld- och silfvermyntsorter, hvilka icke, till följd af afslutad konvention, skola gälla såsom gängbart mynt i riket, ega fullmäktige bestämma såväl hvilka slag må köpas, som pris derå.

Mom. 4. Guld i plants, som till Kongl. myntverket för riksbankens räkning aflemnas, inlöses, enligt myntverkets bevis, med guldets värde i svenskt mynt, eller 2,480 kronor för ett kilogram fint guld, efter afdrag derifrån af en fjerdels procent i myntningskostnad; börande fullmäktige, så vidt på dem ankommer, tillse, att så stort förråd af mynt alltid förefinnes, att betalningen i allmänhet må kunna erläggas omedelbart efter det guldets aflemnats och dess värde i mynt blifvit behörigen styrkt.

På fullmäktige ankomme dock att, efter särskild pröfning för hvarje fall, när de finna sådant för banken fördelaktigt, befria säljare af guld från myntningskostnaden eller större eller mindre del deraf.

Och ega fullmäktige att i afseende på mottagande af omyntadt guld vid afdelningskontoren meddela de särskilda föreskrifter, fullmäktige anse behöfliga.

Mom. 5. Fullmäktige ega pröfva om och till hvilket pris silver i plants samt annat omyntadt silver må af riksbanken inköpas.

§ 11.

Mom. 1. I fråga om utlemnande af svenskt guldmynt, prägladt före år 1873,

eller af utländskt guld- eller silfvermynt, som icke, i följd af afslutad konvention, skall gälla såsom gängbart mynt i riket, ega fullmäktige att besluta.

Mom. 2. Guld och silfver i plants tillhandahålles vid hufvudkontoret i mån af tillgång, till pris, som fullmäktige ega bestämma.

§ 12.

Mom. 1. Fullmäktige bemyndigas att köpa och åter försälja vaxlar, betalbara å utrikes ort, dragna på sex månader eller kortare tid, äfvensom att genom annat aftal öfvertaga utländsk valuta och deusamma åter aflåta.

Mom. 2. Riksbankens behållning i utländska valutor ega fullmäktige att hafva inestående hos kända och säkra utländska bankinrättningar eller handelshus samt att å dessa behållningar utställa vaxlar eller anvisningar, eller öck använda dem till förstärkning af guld- och silfverförrådet i riksbanken. Guld och silfver, som sjöledes införes, skall mot sjöfara försäkras.

§ 13.

Fullmäktige bemyndigas likaledes att in- eller utrikes köpa och sälja in- och utländska obligationer och statspapper.

§ 14.

Mom. 1. Riksbankens metalliska kassa får icke bibehållas vid lägre belopp, än tio millioner kronor.

Mom. 2. Visar metalliska kassan benägenhet att nedgå till det här ofvan bestända minsta belopp af tio millioner kronor, böra fullmäktige i tid vidtaga de åtgärder, hvilka med afseende på förhållandena för tillfället finnas lämpliga, medelst afyttrande af obligationer eller statspapper, medelst sedelstockens förminsning genom indragning å lånerörelsen, eller medelst anlitande af kredit å utrikes ort; egande fullmäktige att af dessa utvägar välja den eller dem, som för tillfället må finnas bäst leda till ändamålet.

Mom. 3. Utländsk kredit i form af lån eller kreditiv må begagnas till belopp af högst tolf millioner kronor; och har Riksdagen i sådant afseende hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhållit, det Kongl. Maj:t, uppå fullmäktiges anmälan i ämnet, täcktes låta bemedla det af fullmäktige för riksbankens säkerhet nödigt ansedda lånet under den form, som för ändamålet kan finnas erforderlig, samt å ett sådant lån meddela dess nådiga garanti.

B. *Om riksbankens sedlar, om växling af mynt och sedlar samt om andra betalningsmedel, som i riksbankens kassor emottagas.*

§ 15.

Mom. 1. Riksbanken utgifver sedlar å en kronas, fem, tio, femtio, ett hundra och ett tusen kronors valör; skolande texten å dessa sedlar lyda sålunda: Sveriges riksbank inlöser vid anfordran denna sedel å 00 kronor med guldmynt enligt lagen om rikets mynt af den 30 Maj 1873.

De af riksbanken utgifna sedlar å riksdaler skola, efter innehafvarens önskan, inlösas antingen med silfvermynt efter deras lydelse, eller med guldmynt enligt den i § 3 af lagen om öfvergången till det nya myntsystemet bestämda grund, att en krona räknas lika med en riksdaler riksmünt.

Mom. 2. Dessa sedlar förses med namnteckning af två riksbankens tjänstemän. Å sedlarne af en kronas valör anbringas båda namnteckningarne genom tryck; å sedlarne af fem och tio kronors valör anbringas en tryckt och en handskrifven namnteckning, men å de öfriga valörerna handskrifvas båda namnteckningarne.

Mom. 3. Riksbankens hufvud- och afdelningskontor skola alltid vara försedda med riksbankens sedlar till utväxling mot det i riket gångbara mynt.

Mom. 4. För inväxling i landsorten af förslitna sedlar å fem riksdaler eller kronor och derunder ega fullmäktige att vidtaga nödiga åtgärder.

Mom. 5. I fråga om inlösen af bristfälliga och förslitna sedlar iakttages hvad som är stadgadt dels i Kongl. kungörelserna af den 5 Mars 1836, den 4 Februari 1859 och den 7 November 1873 samt dels i instruktionen för riksbankens tjänstemän.

Mom. 6. Framställning om inlösen af sedel, som blifvit så stympad och skadad, att denna inlösen beror icke af sedelns granskning, utan på undersökning och pröfning af särskilda skäl och omständigheter, pröfvas och afgöres af fullmäktige.

Mom. 7. Sedlar å riksdaler få hädanefter icke utlemnas i rörelsen; och skola sådana till riksbanken ingående sedlar på föreskrifvet sätt obrukbargöras.

§ 16 *).

I riksbankens hufvudkontor skall tillhandahållas svenskt mynt af alla de valörer, som enligt gällande lag om rikets mynt utmyntas; börande fullmäktige tillse att, så vidt ske kan, nödigt förråd af hvarje slag förefinnes.

Derjemte skall, i enlighet med 16 § af lagen om rikets mynt den 30 Maj 1873, vid afdelningskontoren i Göteborg och Malmö alltid finnas så stort förråd af guld-, silfver- och bronsmynt, som erfordras för vexling af sådana mynt, hvilka endast till statens kassor äro lagligt betalningsmedel, mot lika stort belopp samma slags gångbara mynt samt för utlemnande af guldmynt mot skiljemynt till hvilket som helst med tio kronor delbart belopp.

I öfrigt utvexlas vid afdelningskontoren guld-, silfver- och bronsmynt endast i mån af tillgång.

§ 17.

Invexladt kopparskiljemynt af äldre prägel än år 1855 samt riksgäldskontorets kopparskiljemyntspoletter få icke utvexlas.

Kopparskiljemynt, prägladt enligt 1855 års myntordning, skall likaledes i riksbanken kvarhållas i den mån detsamma kan med nytt mynt, prägladt enligt 1873 års myntlag, ersättas.

Fullmäktige ega bestämma till hvilket värde sådant kopparskiljemynt, som ej vidare i rörelsen utlemnas, skall i riksbankens räkenskaper bokföras.

§ 18.

Mom 1. Vid insättningar och likvider i riksbankens hufvud- och afdelningskontor kunna, utom rikets mynt och riksbankens sedlar, användas: hufvud-

*) Rörande gångbarheten af mynt, prägladt i enlighet med lagen om rikets mynt den 30 Maj 1873, äro genom nämnda lag följande stadganden meddelade:

»Myntstycke af guld, silfver eller brons, som blifvit vanstaldt eller genom skafning, filning, borring, tillödning eller annan olaglig åverkan af hvad slag som helst skadadt, skall hafva förlorat sin egenskap af lagligt betalningsmedel.»

»Guldmynt upphör att vara lagligt betalningsmedel i förhållande till statens kassor, när det genom nötning förlorat mer än två procent, men till alla andra, när det förlorat mer än en half procent af den vikt, som det enligt nämnde lag skall ega, nemligen 10-kronestycke 4,4803 gram och 20-kronestycke 8,9606 gram.»

»Skiljemynt upphör att vara lagligt betalningsmedel i förhållande till statens kassor, när det är så nött, att det ej med säkerhet kan skönjas, huruvida det för rikets räkning är prägladt, men till alla andra, när prägeln genom nötning blifvit otydlig.»

och afdelningskontorens samt filialbankers anvisningar, assignationer och vexas; sedlar, utgifna af sådana enskilda banker, som å den ort, der insättningen eller liqviden sker, lemna dagligt tillfälle till utbyte af dessa sedlar mot riksbankens sedlar och hvilka i öfrigt af fullmäktige pröfvas böra till emottagande godkännas, samt vid uppvisandet betalbara, af enskilda penningeanstalter utställda vexas, som efter vederbörande styrelses bepröfvande anses kunna mottagas.

Om förfaringssättet med mottagna enskilda bankers sedlar ega fullmäktige meddela föreskrifter.

Mom. 2. I afdelningskontoren mottagna afdelningskontors- samt filialbanks-assignationer och vexas, äfvensom enskilda penningeanstalters i Stockholm betalbara vexas skola genast såsom kontant leverering till hufvudkontoret insändas; börande förstnämnda assignationer och vexas före afsändningen i afdelningskontoren makuleras. Enskilda penningeanstalters på annan ort, än Stockholm, betalbara vexas inkasseras så fort sig göra låter.

§ 19.

Hufvud- och afdelningskontorens kassor skola å hvarje helgfri dag hållas för allmänheten tillgängliga å tider, som af fullmäktige bestämmas.

C. Om depositions- och postvexelrörelsen.

§ 20.

Mom. 1. Af staten samt dess allmänna verk och kassor, de under städernas styrelser hörande embetsverk och kassor, allmänna inrättningar, välgörenhetsanstalter, enskilda stiftelser och bolagsföreningar samt enskilda personer skall i riksbankens så väl hufvud- som afdelningskontor emottagas och å räkning föras penningar, under förbindelse för riksbanken att vid anfordran tillhandahålla räkningshafvaren hvad å räkningen inestår; och skola, med undantag af staten samt dess allmänna verk och kassor, öfriga räkningshafvare erlägga den afgift för räkningens hållande, som af fullmäktige bestämmes.

För medel, som å dessa räkningar inestå, erlägger riksbanken ej ränta.

Mom. 2. Om öppnande af räkning göres skriftlig anmälan.

Mom. 3. Insättningar och uttagningar få ske äfven i brutna tal.

Mom. 4. För uttagning kan begagnas antingen handskrifven eller tryckt anvisning eller assignation, eller till viss man eller order ställd vexas, hvilken

Bih. till Riksd. Prot. 1874. 10 Saml. 1 Afd. 2 Band.

(Banko-reglementet.)

icke får in blanco transporteras; skolande behörigen folierade och numererade vaxelblanketter räkningshafvarne tillhandahållas utan afgift.

§ 21.

Till undvikande af penningeförsändningar med posterna särskilda orter emellan, ege en hvar att i riksbankens hufvud- och afdelningskontor insätta penningar, mot erhållande af till viss man eller ordres ställd vaxel, att, vid uppvisandet, inlösas antingen i hufvudkontoret eller någotdera afdelningskontoret eller ock i hufvudkontoret eller i uppgifvet afdelningskontor; och gäller i afseende å denna rörelse för öfrigt till iakttagande följande, nemligen:

a) Vaxel får ej in blanco transporteras.

b) Då vaxel af hufvudkontoret utställas, skall densamma med först afgående post aviseras afdelningskontoren eller vederbörande afdelningskontor. Lika beskaffad avis åligge det afdelningskontor, som vaxel utfärdad, att till hufvudkontoret och öfriga afdelningskontoren eller till hufvudkontoret eller vederbörande afdelningskontor insända.

c) Öfver rörelsen i dess helhet föres i riksbankens hufvudkontor sammanfattad och fortgående räkenskap.

d) De penningar, som för ifrågavarande ändamål insättas i hufvud- och afdelningskontoren, få icke under något vilkor i diskonterings-, låne- eller kreditivrörelse användas.

e) Om vid någotdera afdelningskontoret penningar insättas till högre belopp, än som för vaxlars infriande anses erforderligt, åligge det fullmäktige att sådana medel derifrån till hufvudkontoret infordra, med fullmäktige lemnad rätt att kunna, der så nödigt anses, tillåta vederbörande afdelningskontors styrelse att, vid afsändning af riksbankens sedlar, desamma makulera genom derå med trycksvärta anbragta ord: "Inlöst i afdelningskontoret i N. N."

f) Företes till inlösen vid någotdera afdelningskontoret vaxel å större belopp, än hvartill den hos kontoret varande behållning uppgår, ege afdelningskontoret att för liqidens verkställande utgifva assignation å hufvudkontoret; gällande härvid till efter rättelse hvad som i afseende å afdelningskontorens assignering i öfrigt är eller varder stadgad.

g) I händelse åter de i hufvudkontoret insatta medel skulle vid något tillfälle vara otillräckliga för infriande af vaxlar eller af sådana assignationer, som, enligt föregående moment, kunna af afdelningskontoren utfärdas, må fullmäktige begagna förskott, hvilket genast, då tillgången det medgifver, återbetalas.

D. Om mottagning i förvar af värdepapper, utländskt guldmynt samt förseglade paketer.

§ 22.

Mom. 1. I riksbankens hufvudkontor emottages till förvar obligationer, aktier och andra värdepapper af de slag fullmäktige bestämma, emot bevis, som, utställt å viss person, skall innehålla så väl antal, utgiftsdatum och belopp samt serie, nummer eller annan beteckning för hvarje slag af värdepapper, jemte derå satt värde, som ock förbindelse för riksbanken att, mot bevisets återbekommande och betalning af nedan bestämda förvaringsafgift, återställa de i förvar emottagna handlingarne eller lemna andra af samma slag, beskaffenhet och belopp, eller ock utbetala det värde, som för det eller de felande papperen, efter de i beviset bestämda pris, belöper; skolande värdet, så vidt ske kan, i beviset upptagas efter gällande pris å papperen.

Mom. 2. I hufvudkontoret emottages äfven till förvar utländskt guldmynt af de slag fullmäktige bestämma, emot bevis, som, utställt å viss person, skall innehålla icke allenast antal och valör af hvarje slag samt dettas vikt och efter vigten beräknadt värde i rikets mynt, utan ock förbindelse för riksbanken att, mot bevisets återbekommande och betalning af nedan bestämda förvaringsafgift, återställa det till förvar emottagna myntet eller, om sådant ej kan ske, betala detsamma i beviset upptagna värde i rikets mynt.

Mom. 3. I hufvudkontoret må, så vidt lägligt är och utrymme dertill inom kontoret gifves, jemväl emottagas paketer eller annan flyttbar egendom under försegling och utan att uppgift lemnas om innehållet, emot bevis, som, ställt till viss man, skall innehålla beskrifning å det till förvar aflemnades yttre skick och rymd samt förbindelse för riksbanken att, emot återställande af beviset och erläggande af nedan bestämda förvaringsafgift, återlemna godset; dock utan ansvarighet å riksbankens sida för oförvallad skada eller tillfällig olycka.

Mom. 4. Förvaringsafgiften för värdepapper och utländskt mynt utgör för år räknadt en tiondedels procent af papperens eller myntets i beviset upptagna värde i rikets mynt, jemnad för brutet tal till närmast högre hundratal kronor, samt betalas, utan afseende på förvaringstidens längd, för minst tre månader, äfvensom lägre afgift än tio kronor icke beräknas.

Mom. 5. För gods under försegling beräknas förvaringsafgiften efter godsets rymd och förvaringstiden sålunda, att för hvarje månad betalas:

för gods af en kubikfots rymd	50 öre.
” ” ” två ” ”	80 ”
” ” ” tre ” ”	1 kr. 5 ”
” ” ” fyra ” ”	1 ” 30 ”
” ” ” fem ” ”	1 ” 50 ”
och för hvarje kubikfot öfver fem	15 ”

dervid godset alltid beräknas till minst en kubikfots rymd och hvad utöfver hel kubikfot icke uppgår till half kubikfot ej räknas, men half kubikfot eller mera anses för hel; skolande, utan afseende å förvaringstiden, afgift alltid erläggas för minst tre månader.

Mom. 6. I öfrigt iakttages i afseende på till förvar inlemnade värdepapper, guldmünt eller försegladt gods:

att, om inlemnare icke åtnöjes med det af riksbanken beräknade värde å handlingar eller guldmünt, eller uppmätning af försegladt gods eller med påförd förvaringsafgift, depositum icke emottages;

att vid inlemnandet skall betalas den afgift, som, enligt hvad ofvan är stadgadt, bör för hvarje fall minst erläggas;

att för börjad månad förvaringsafgift påföres såsom för hel månad; samt att obetald förvaringsafgift skall för hvarje kalenderår inbetalas.

Mom. 7. Under iakttagande af de i föregående mom. stadgade grunder, ega fullmäktige att med dela de närmare bestämmelser och föreskrifter, som för ifrågavarande rörelses bedrivande må finnas erforderliga.

E. Om upp- och utlånings-, diskonterings- och kreditivrörelsen.

§ 23.

Mom. 1. I riksbankens hufvud- och afdelningskontor emottagas, efter vederbörande styrelses pröfning, penningar på upp- och afskrifningsräkning af så väl enskilda personer, som enskilda korporationer och inrättningar, äfvensom af bolag, som ej bedrifva bankrörelse, under följande hufvudsakliga vilkor, nemligen:

- a) insättningar och uttagningar få ske äfven i brutna tal;
- b) å insättning meddelas qvitto, hvilket icke får å annan öfverlätas;
- c) för uttagning begagnas å viss man eller ordres ställd vaxel, hvilken icke får in blanco transporteras; skolande behörigen folierade och numererade vaxelblanketter räkningshafvare tillhandahållas utan afgift;
- d) vaxel är betalbar vid uppvisandet, under förutsättning att å räkningen finnes behållning, motsvarande vaxelns belopp;

e) å insatta medel beräknas ränta från och med första helgfria dag efter insättningen å högsta fulla 100-tal af behållningen, såvidt ränta å densamma blifvit utfäst.

Mom. 2. Fullmäktige ega att bestämma icke allenast den ränta, utan äfven, inom ett maximum af 400,000 kronor, det belopp, hvarå sådan på hvarje räkning godtgöres, och hvilken ränta för öfrigt kan vara olika i hufvudkontoret och de särskilda afdelningskontoren.

§ 24.

I riksbankens hufvud- och afdelningskontor mottagas ock, efter vederbörande styrelses pröfning, penningar att återbetalas antingen å bestämd dag efter insättningen eller efter viss, på förhand bestämd ömsesidig uppsägning, under följande villkor:

- a) insättning får ske å 100 kronor och deröfver, äfven i brutna tal;
- b) öfver insättning meddelas bevis, hvilket skall återställas, då pennin-
garne lyftas;
- c) ränta äfvensom högsta insättningsbelopp bestämmes af fullmäktige.

§ 25.

Riksbankens utlåningsrörelse bedrifves genom afdelningskontoret i Göteborg för Hallands, Göteborgs och Bohus, Elfsborgs och Skaraborgs län; genom afdelningskontoret i Malmö för Blekinge, Christianstads och Malmöhus län; genom afdelningskontoret i Luleå för Westerbottens och Norrbottens län; genom afdelningskontoret i Wisby för Gotlands län, samt genom riksbankens hufvudkontor för rikets alla öfriga län; dock att hinder icke möter mot meddelande af lån utan omsättningsrätt mot realsäkerhet samt kreditiv mot enahanda slags säkerhet, utan afseende på den här ofvan bestämda distriktsindelning.

§ 26.

Denna rörelse omfattar:

- 1) Diskontering af vaxlar;
- 2) utlåning mot hypotek af löpande förskrifning, aktier, publika papper eller annan säkerhet;
- 3) utlåning mot pant af vågförda effekter;

- 4) beviljande af kassakreditiv; och
5) utlåning med omsättningsrätt.

§ 27.

Mom. 1. Till utlåning med omsättningsrätt skola i den mån ingifna lånehandlingar dertill föranleda, användas högst tio millioner kronor; egande fullmäktige att för den i punkterna 1, 2, 3 och 4 af nästföregående § omförmälda diskontering, utlåning och kassakreditivrörelse använda dels de genom upplåning enligt §§ 23 och 24 tillgängliga medel, dels af riksbankens egna fonder hvad som för nämnde rörelse kan afses.

Mom. 2. Fördelningen emellan riksbankens hufvud- och afdelningskontor af de till utlåningsrörelsen afsedda medel bestämmes af fullmäktige; dock bör i allmänhet såsom grund för fördelningen af det till utlåning med omsättningsrätt afsedda belopp iakttagas, att deraf beräknas:

för riksbankens hufvudkontor	5,300,000.
„ afdelningskontoret i Göteborg	2,600,000.
„ d:o i Malmö	1,400,000.
„ d:o i Luleå	500,000.
„ d:o i Wisby	200,000.
	Sgr kronor 10,000,000.

Diskontering af vaxlar.

§ 28.

Mom. 1. Diskontering tillåtes allenast af vaxel, som, ställd i svenskt mynt och betalbar inom högst sex månader efter diskonteringsdagen, är dragen på inom riket bosatt svensk undersåte samt inrättad i enlighet med den i gällande vaxel-lag stadgade form och behörigen accepterad.

Mom. 2. Är acceptanten icke bosatt å diskonteringsorten, eller i Stockholm, eller å ort, der afdelningskontor eller annan bankinrättning har sitt säte, skall å vaxeln uppgifvas namnet på en å diskonteringsorten boende person, hos hvilken betalningen vid förfallotiden tillhandahålles.

Utlåning mot hypotek af löpande förskrifning, aktier, publika papper eller annan säkerhet.

§ 29.

Mom. 1. Utlåning sker mot lånesökandes förbindelse, åtföljd af antingen löpande förskrifning eller accepterad invisning, motsvarande minst hela det sökta lånebeloppet;

eller ock aktier, publika papper eller andra hypoteker, som vederbörande styrelse anser innefatta fullkomlig säkerhet för det sökta lånet.

Mom. 2. Lån meddelas å bestämd tid af högst sex månader eller ock att återbetalas efter förutgången uppsägning af högst tre månader.

Utlåning mot pant af vågförda effekter.

§ 30.

Mom. 1. Utlåning sker mot lånesökandes förbindelse och pant enligt medföljande, på riksbankens hufvudkontor eller vederbörligt afdelningskontor öfverläten vågattest:

1:o) af nedannämnde på vågar inom riket upplagda effekter af svensk tillverkning nemligen: smidt och valsadt jern, jernmanufaktur, stål, messing och koppar af alla slag, samt alun och bly; börande i vågattester från Stockholms och Göteborgs vågar panten upptagas till namn, sort och vikt, samt i attester från öfriga vågar äfven till stämplar, dimensioner, stång- eller stycketal, med uppgift tillika, huruvida panten finnes antingen i sjelfva våghuset eller å annat förvaringsställe; och

2:o) af svenskt tackjern, som i enlighet med gällande författningar är behörigen stämpladt och märkt samt upplagdt antingen å jernvåg i Stockholm eller Göteborg, eller å någon af öfriga inom riket befintliga jernvågar, vid hvilka vågmästare äro anställda och som stå under tillsyn och ansvarighet af städernas magistrater; börande vågattesten innehålla bestämd uppgift å namnet på och stämpeln för den hytta, hvarest tackjernet är tillverkad, samt vigten.

Mom. 2. Belåningspriset bestämmes af fullmäktige till högst tre fjerdedelar af pantens försäljningsvärde.

Mom 3. Lån meddelas å bestämmd tid af högst sex månader eller ock att återbetalas efter förutgången uppsägning af högst tre månader.

Mom. 4. Med såväl återbetalning af dessa lån, som den derfor lemnade pantens frigifning förhålles i enlighet med hvad för närvarande är stadgadt eller framdeles kan af fullmäktige föreskrifvet varda.

Mom. 5. Vederbörande styrelse eger, hvar för sitt lånedistrikt, så ofta och på det sätt styrelsen finner lämpligast samt för riksbankens säkerhet nödigt, låta anställa inventeringar å de på vågarne för riksbankens räkning pantsatta effekter.

Beviljande af kreditiv.

§ 31.

Mom. 1. Kassakreditiv beviljas:

a) riksgäldskontoret;

b) jernkontoret;

c) sparbanker, som äro försedda med stadgar, stadfästade af vederbörlig myndighet;

d) bolag, ehvad de äro grundade på Kongl. förordningen af den 6 Oktober 1848, angående aktiebolag, eller delvis eller till det hela solidariska, och således äfven sådana bolag, som drifva bankrörelse med rätt att utgifva egna banksedlar; dock ankommer det ensamt på fullmäktige att bestämma icke allenast huruvida och till hvilket belopp bolag af sistnämnda slag må erhålla kreditiv, utan äfven de särskilda vilkor och förbehåll, hvarunder kreditivet får begagnas; samt

e) enskilda personer.

Kreditiv beviljas hvarje gång på högst ett år, mot säkerhet, som af vederbörande styrelse godkännes.

Från skyldigheten att ställa säkerhet äro riksgäldskontoret och jernkontoret befriade.

Mom. 2. Inträdes- eller kreditiv-avgiftens belopp bestämmes af fullmäktige och kan vara olika för de särskilda kreditivhafvarne.

Från erläggandet af sådan avgift äro riksgäldskontoret, sparbanker och s. k. folkbanker befriade.

Mom. 3. Riksgäldskontoret eger att begagna ett kreditiv af 1,500,000 kronor.

Kreditiv må beviljas: till Stockholms stads sparbank å högst 50,000 kronor, till Göteborgs sparbank högst 20,000 kronor, till hvar och en af öfriga sparbanker samt till folkbank högst 10,000 kronor.

I öfrigt

I öfrigt eger vederbörande styrelse att i hvarje fall bestämma huru stort belopp må kreditivsökande beviljas.

Mom. 4. Uttagningar och insättningar få verkställas äfven i brutna tal. Räntan beräknas för den summa, som å kreditiv är utestående, dock att, om denna slutar å annat belopp än jemnt tiotal kronor, räntan beräknas å närmast öfverskjutande fullt tiotal.

Mom. 5. För uttagning begagnas antingen på viss man ställd invisning, å hvilken summa, datum och alla personers namn äro handskrifna, eller ock på viss man eller ordres ställd vaxel, hvilken icke får in blanco transporteras; skolande behörigen folierade och numererade vaxelblanketter kreditivhafvare tillhandahållas utan afgift.

Mom 6. Kreditivtagare, som vid utgången af kreditivtiden erhållit nytt kreditiv, att omedelbart derefter begagnas, är berättigad att låta till det nya kreditivet öfverföra vid kreditivtidens utgång tilläfventyrs befintlig kapitalskuld, i mån som denna icke öfverstiger det nya kreditivets belopp. För sådan öfverföring erlägges ej afgift.

Mom. 7. Med återbetalningen till riksbanken af det belopp, som kan vid 1874 års slut vara lyftadt å det Kongl. kommerskollegium för detta år beviljade kreditiv å 500,000 rdr, eger kollegium begagna uppskof intill den 30 Juni 1875, å hvilken dag nämnde belopp med derå upplupen ränta senast skall vara till riksbanken inbetaldt.

Utlåning med omsättningsrätt.

§ 32.

Mom 1. Utlåning med omsättningsrätt sker mot lånesökandes förbindelse, antingen åtföljd af löpande förskrifning, accepterad invisning, aktier, publika papper eller andra hypoteker, som fullmäktige eller vederbörande styrelse anse innefatta fullkomlig säkerhet för det sökta lånet, eller ock försedd med borgen.

Mom. 2. Lånetiden får ej öfverstiga sex månader, men lånen må, såsom hittills, omsättas, dock på högst sex månader hvarje gång.

Mom. 3. Lån må ej utgifvas å mindre belopp än 400 kronor, eller annorlunda än å hela tiotal kronor derutöfver.

Mom. 4. Vid omsättning på jemna sex månader fordras minst en femtedels afbetalning efter ursprungliga kapitalet, samt i förhållande derefter vid kortare omsättningstider till och med tre månader, då afbetalningen blifver minst en

Bih. till Riksd. Prot. 1874. 10 Saml. 1 Afd. 2 Band.

(Banko-reglementet.)

tiondedel; och får ingen inbetalning till ringare än detta sistnämnda belopp ega rum, om ock omsättning skulle sökas på kortare tid än tre månader.

Mom. 5. Derest, vid omsättning af lån, felaktighet å de inlemnade lånehandlingarne förefinnes, är lånesökande berättigad till erhållande af en månads anstånd från förfallodagen räknadt, för handlingarnes inlemnande ånyo, under vilkor likväl att den föreskrifna inbetalningen blifvit senast å lånets förfallodag verkställd, samt att riksbankens säkerhet genom anståndet icke äfventyras.

Mom. 6. Inlemnas till hufvud- eller afdelningskontor ansökningar om lån från denna fond å större sammanlagdt belopp än tillgångarne medgifva, beviljas lånen i den ordning, anmälan derom ingått.

Allmänna bestämmelser angående diskonterings-, utlånings- och kreditivrörelsen.

§ 33.

Mom. 1. Diskontering, lån eller kreditiv må ej beviljas:

1:o svenska medborgare, som äro bosatta å utrikes ort;

2:o fullmäktige i riksbanken och ledamöterna i styrelserna öfver afdelningskontoren; samt

3:o tjenstemän och betjente i riksbankens hufvudkontor och vid afdelningskontoren; dock ega bemälda fullmäktige och ledamöter samt tjenstemän och betjente att hos hufvudkontoret eller vederbörande afdelningskontor erhålla lån eller kreditiv mot säkerhet af publika papper, äfvensom lån mot pant af vågförda effekter.

Mom. 2. Diskontering, lån eller kreditiv må ej heller beviljas annan än den, som är inom länedistriktet mantalsskrifven, dock att denna inskränkning ej gäller i afseende på kreditiv och lån utan omsättningsrätt, så framt realsäkerhet ställes.

Mom. 3. Vexel-, förskrifnings- eller invisnings-utgifvare, acceptant, endosent eller löftesman må kunna antagas, äfven om han tillhör annat länedistrikt, än der diskontering, lån eller kreditiv sökes.

Mom. 4. Såsom låntagare får ej någon häfta för högre lån med omsättningsrätt, än sex tusen kronor.

§ 34.

Mom. 1. Förbindelse för nytt eller omsättning af redan erhållet lån, eller för kreditiv skall, derest låntagares eller löftesmäns vederhäftighet ej är af styrel-

sen känd eller den erbjudna panten icke, ensam för sig, anses innefatta fullgod säkerhet, vara försedd med antingen officiellt intyg af länsstyrelse, eller, å landet, af domhufvanden i orten, eller, i stad, af magistraten eller borgmästaren, den senare å embetets vägnar, eller ock med af enskild man, för hvilken styrelsen hyser fullt förtroende, utfärdadt bevis angående vederhäftigheten.

Men oberoende häraf åligger det styrelsen att, med afseende å hvarje sökt vexeldiskontering, lån eller kreditiv, pröfva antagligheten af den därför erbjudna säkerhet samt med noggrannhet tillse att riksbankens säkerhet i hvarje fall be-tryggas; och må styrelsen icke underlåta att, för vinnande af detta ändamål, förskaffa sig alla de upplysningar, som kunna inverka på omdömet om gäldenärernas ställning och förmåga att i allo uppfylla ingångna förbindelser.

Mom. 2. Då låntagare eller hypoteksutgifvare eller löftesmän ej sjelfve kunna skriva eller icke hafva för styrelsen känd namnteckning, skall af två trovärdige män alltid vara bestyrkt, i förra fallet att de, vid deras namns tecknande närvarande, erkänt förbindelsen, och i det senare underskrifternas egenhändighet.

§ 35.

Mom. 1. Allmänheten är berättigad att i upp- och utlåningsärenden hos riksbankens hufvud- och afdelningskontor personligen eller genom ombud utföra sina angelägenheter, äfvensom att derom omedelbart skriftvexla. Alla häraf i hufvud- och afdelningskontoren härflytande bestyr besörjas afgiftsfritt, under de vilkor och förbehåll fullmäktige bestämma.

Mom. 2. Såväl fullmäktige i riksbanken och ledamöter af styrelserna för afdelningskontoren, som tjänstemännen vid riksbankens hufvud- och afdelningskontor vare det uttryckligen förbjudet att såsom kommissionärer taga någon befattning med vexeldiskontering eller med anskaffande af lån eller kreditiv i riksbankens hufvud- och afdelningskontor.

Finnes förbudet vara öfverträdt af fullmäktig, göres derom anmälan hos fullmäktige, som förordna angående åtal i enlighet med gällande ansvarighetslag. Öfverträdes åter förbudet af ledamot i afdelningskontors styrelse eller af tjänsteman, anmäles förhållandet i förra fallet hos fullmäktige, som från uppdraget genast entlediga den felaktige ledamoten och förordna angående hans åtalande inför vederbörlig domstol, och i senare fallet hos fullmäktige eller vederbörande styrelse, hvilka ega att antingen för alltid eller för viss tid af minst sex månader skilja den felaktige från befattningen och densamma åtföljande förmåner.

§ 36.

Mom. 1. Räntan å lån med omsättningsrätt utgör fem procent för år räknadt och afdrages i förskott.

Vid vexeldiskontering samt öfrig utlåning ega fullmäktige bestämma räntan med afseende å såväl penningställningen som betalningstiden och de säkerheter, hvilka erbjudas; och kan denna ränta vara olika i riksbankens hufvudkontor och vid hvartdera afdelningskontoret. Räntan erlägges å den i skuldförbindelsen utfastade tid.

Mom. 2. För de summor, som lyftas eller insättas å kassakreditiv, beräknas å kreditiven till riksgäldskontoret, kongl. kommerskollegium, sparbanker och s. k. folkbanker fyra procent ränta, men å öfriga kreditiv den ränta, fullmäktige med afseende å penningställningen hafva att bestämma.

Mom. 3. För lån, som ej senast å förfallodagen antingen till fullo iubetalas eller liqvideras genom omsättning, der sådan får ega rum, samt för de kassakreditiv, som icke betalas i enlighet med gällande kontrakt, beräknas från förfalldagen sex procent ränta för år räknadt, der ej högre ränta är å försträckningen betingad, i hvilket fall denna högre ränta utgår iutill dess full betalning sker.

§ 37.

Diskontering och utlåning sker i riksbankens hufvudkontor samt vid afdelningskontoren i Göteborg och Malmö alla söknedagar samt vid afdelningskontoren i Luleå och Wisby minst två dagar i veckan.

Kassakreditiv pröfvas så snart handlingarne undergått granskning, och kreditivtiden räknas från och med den dag, som i hvarje fall genom kontrakt bestämmes.

§ 38.

Riksbankens hufvud- och afdelningskontor ega att af såväl Öfverståthållareembetet i Stockholm som samtliga Konungens befallningshafvande och öfrige exekutorer skyndsamligen erhålla laga handräckning i alla de utsökningsmål, som af hufvud- och afdelningskontorens utlåningar härröra, med åliggande för bemälda myndigheter att, efter skuldens indrivande, de influtna medlen ofördröjligen till hufvud- eller afdelningskontor insända.

Om fortsatt utredning af upphörda lånerörelsegrenar.

§ 39.

Mom. 1. Obligationer, utfärdade af riksbanken å medel, upplånade före år

1830, få icke i riksbanken belånas, men riksbanken infriar vid anfordran sådana af dessa obligationer, hvilka ej innefatta förbud mot medlens uttagning.

Mom. 2. För indrifning af återstående obetalda lån mot inteckning i hus och jord i städerna utom Stockholm tjena till efterrättelse hvad derom i äldre bankoreglementen och gällande tjänstgöringsordningar är stadgadt.

Mom. 3. De af allmänna hypoteksbanken, mot säkerhet af denna banks obligationer, från riksbanken öfvertagna fordringar mot pant af inteckning i fastighet på landet och återbetalning i sedlar, till belopp samma fordringar vid 1864 års slut utgjorde, eller 6,280,832 kronor 56 öre, liqvideras i öfverensstämmelse med uppgjortt aftal och antagen amorteringsplan.

Mom. 4. I afseende på försträckningarne till ännu kvarvarande filialbanker tjena till efterrättelse hvad derom är stadgadt i § 44 af bankoreglementet under 16 Maj 1871.

Mom. 5. Ingående afbetalningar å riksbankens inom linien förda fordran hos Södertelje kanalbolag hänföras till vinsten för året; och kommer den för nämnda fordran af vederbörande afgifna förbindelse att fortfarande hos riksbanken förvaras.

Mom. 6. De medel, som inflyta å den s. k. statslånefondens utestående fordringar, skola, efter afdrag af nödiga förvaltningsutgifter, till riksgäldskontoret aflemnas vid slutet af hvarje tredje månad.

Denna fonds räkenskaper vid de särskilda kontoren granskas fortfarande af samma revisorer, som årligen utses till granskning af nämnde kontors förvaltning.

Sedan slutlig utredning skett af statslånefondens återstående fordringar, skola fullmäktige till Kongl. Maj:t i underdånighet insända sammanfattad redogörelse öfver inkomster samt utgifter och förluster i och för statslånefonden.

Afdelning 3.

Om Riksbankens styrelse och dennas åligganden.

§ 40.

Mom. 1. Styrelsen öfver riksbanken föres af sju fullmäktige, hvilka vid hvarje lagtima riksdag utses i den ordning, 71 § Riksdagsordningen stadgar.

Mom. 2. Fullmäktige välja sjelfve bland sig en vice ordförande, att föra ordet när hinder för ordföranden inträffar.

Mom. 3. Är styrelsen ej så fulltalig, som för besluts fattande erfordras, enligt hvad här nedan föreskrifves, inkallas suppleant att i styrelsen delta.

Mom. 4. Fullmäktig frånträde genast denna befattning i följande fall:

- a) om han blifver ledamot af statsrådet;
- b) om han ställes under förmynderskap;
- c) om han till borgenärer all sin egendom afträder;
- d) om han af allmän åklagare ställes under tilltal för vanfrejdande brott;
- e) om han förklaras förlustig medborgerligt förtroende eller ovärdig att inför rätta föra andras talan;
- f) om han blifvit förvunnen att hafva vid riksdagsmannaval med penningar eller gåfvor sökt värfva röster eller mot vedergällning afgifvit sin röst, eller genom våld och hot stört valfriheten.

Och skall då suppleant inkallas att i stället såsom fullmäktig inträda.

§ 41.

Vid förvaltningen af riksbanken hafva fullmäktige att ställa sig till efterrättelse ej mindre rikets grundlagar, än äfven de i afseende på riksbanken särskildt utfärdade lagar, ordningar, stadgar och reglementen; och åligger det fullmäktige att doldt och förtegardt hålla hvad som rörer enskilda personers förhållande till riksbanken eller i öfrigt vid förvaltningen kan förefalla af sådan beskaffenhet, att det, enligt Riksdagens beslut, tyst vara bör.

§ 42.

Mom. 1. Fullmäktige utse inom sig två deputerade, hvilka det åligger att, i öfverensstämmelse med bankoreglementet och den instruktion, som af fullmäktige fastställles, samt i öfrigt efter af fullmäktige bestämd fördelning af göromålen dem emellan, föredraga ärendena inför fullmäktige, tillse utförandet af fullmäktiges beslut, verkställa köp och försäljning af utländska vaxlar med hvad dertill hör, utöfva tillsyn öfver göromålen inom riksbanken äfvensom öfver Tumba pappersbruk och riksbankens tryckeri, samt handhafva den löpande förvaltningen i öfrigt.

Mom. 2. Derjemte utse fullmäktige, likaledes inom sig, en vikarierande deputerad, hvilken det åligger att under den tid, då ordinarie deputerad åtnjuter ledighet, äfvensom vid tillfälligt förfall för någon af deputerade, fullgöra dennes åligganden.

Mom. 3. Ordinarie deputerade ega åtnjuta ledighet hvardera en och en half månad årligen.

§ 43.

Mom. 1. För behandling af allmänna ärenden sammanträda fullmäktige en gång i hvarje vecka eller oftare, om ärendenas beskaffenhet och oafbrutna gång sådant fordra, och skola dervid, äfvensom vid sammanträden med fullmäktige i riksgäldskontoret, minst fem fullmäktige vara tillstädes.

Uppstå vid fullmäktiges öfverläggningar skiljaktighet i meningarne, böra fullmäktige till protokollet afgifva sina röster, hvilka per capita beräknas. I de fall då rösterna äro lika, ege ordföranden afgörande röst. Den som icke till protokollet sig yttrat, anses hafva bejakat pluralitetens beslut, och fullmäktig, som af en eller annan anledning varit hindrad att något fullmäktiges beslut öfvervara, får ej på sådan grund sig undandraga att deltaga i de öfverläggningar, som vidare i följd af samma beslut kunna uppstå. Endast i fråga om val till sådana förrättningar, hvartill någon ibland fullmäktige kan blifva utsedd, får röstning med slutna sedlar ega rum.

Expeditioner i fullmäktiges namn må ej utgå, utan till följd af beslut, fattadt i fullmäktiges sammankomst.

Mom. 2. Pröfning af vexeldiskonterings-, låne- och kreditivansökningar verkställles alla söknedagar af minst fyra fullmäktige, nemligen de två deputerade samt minst två bland öfrige fullmäktige.

För bifall till ansökning fordras afgjord röstöfvervigt.

Mom. 3. I de fullmäktiges behandling tillhörande mål skola vederbörande tjänstemäns utlåtande infordras, derest sådant för målets utredning nödigt anses.

§ 44.

Till sådana ärenden hos riksbanken, hvilka böra hållas hemliga, räknas, utom diskonterings-, låne- och kreditivärenden, fullmäktiges öfverläggningar och beslut rörande köp och försäljning af vexlar å utländskt mynt eller andra valutor, åtgärder till vidmakthållande af metalliska kassan samt frågor om sättet för tillverkning af banksedlar, så att det, som i dessa ämnen med hvad dertill hörer upptages i särskildt protokoll, ej får yppas förr än banko-utskottet, riksdagens revisorer eller fullmäktige anse sådant kunna ske utan skada för riksbanken.

§ 45.

Fullmäktige kunna ej, i och för deras befattning med riksbanken, emottaga befallningar af någon annan än riksdagen och dess banko-utskott, i de fall detta sistnämnda eger att föreskrifter å riksdagens vägnar meddela; varande fullmäktige för sina åtgärder i denna egenskap riksdagen eller dess banko-utskott och revisorer allena redo skyldiga, samt kunna icke för sitt förhållande till ansvar ställas, utan i laga ordning och till följd af riksdagens eller dess revisorers beslut, eller, mellan riksdagar och revisioner, genom riksdagens justitie-ombudsman.

§ 46.

Skulle, i något fall, Kongl. Maj:t täckas genom dertill förordnad embetsman till fullmäktige framställa något ärende, för att med dem derom underhandla, vare det fullmäktige förbjudet att i denne embetsmans närvaro om beslutet öfverlägga och detsamma fatta.

§ 47.

Mom. 1. Det åligger fullmäktige tillse att guld, som Kongl. myntverket för riksbankens räkning till utmyntning eller af annan orsak emottagit, så fort lämpligen ske kan, redovisas genom dess aflemnande till riksbanken, myntadt eller i plants; och bör omyntadt guld hos riksbanken bokföras efter värdet i rikets mynt utan afdrag för myntningskostnaden.

Mom. 2.

Möm. 2. Omyntadt silfver bokföres till det pris, fullmäktige efter omständigheterna bestämma.

Möm. 3. Fullmäktige skola genom delegerade deltaga i den inventering å Kongl. myntverket, som i Januari månad hvarje år och oftare, der så nödigt pröfvas, anställas på sätt Kongl. Maj:t finner godt förordna.

Skulle dervid, i hvad riksbanken rörer, något finnas att erinra, må fullmäktige hos Kongl. Maj:t derom göra underdånig anmälan.

§ 48.

Fullmäktige skola minst en gång hvarje år icke allenast förrätta inventering af riksbankens hufvudkontors alla kassor och öfriga förvaringsrum, utan äfven anställa besigtning å riksbankens hus och inventarier i Stockholm.

§ 49.

Fullmäktige berättigas att, efter noggrann pröfning af omständigheterna i hvarje särskildt fall, bevilja de riksbankens gäldenärer, som till borgenärers förnöjande sin egendom afträdt, ackord vid liqviden af deras skulder till riksbankens hufvud- eller afdelningskontor, men ega för öfrigt icke, med undantag dock hvad angår vissa inom linien förda fordringar, i afseende på hvilka blifvit af riksdagen särskildt föreskrifvet, att efterskänka något af hvad enligt gifna föreskrifter och gällande författningar bör erläggas, utan skola alla frågor om eftergift underställas nästblifvande banko-utskott till afgörande i den ordning, instruktionen för detta utskott stadgar.

§ 50.

Öfver sådana till banko-utskott eller revisorer ställda besvär eller hos banko-utskott gjorda ansökningar, som blifvit inom behörig tid till fullmäktige inlemnade, skola fullmäktige afgifva utlåtande.

§ 51.

Fullmäktige äro berättigade att, när som helst, genom ombud, utsedt
Bih. till Riksd. Prot. 1874. 10 Saml. 1 Afd. 2 Band.

(Banko-reglementet.)

inom eller utom fullmäktige, anställa inventering och undersökning vid afdelningskontoren.

§ 52.

Mom 1. Åt fullmäktige är öfverlemnadt att låta af riksbankens medel utbetala:
 1:o de åtskilliga barnhusinrättningar i riket anvisade anslag;
 2:o bidraget till banko-statens enke- och pupillkassa;
 3:o åt de personer, hvilka förut åtnjutit julgåfva och fortfarande deraf äro i behof, sådant understöd till oförändradt belopp;
 4:o de från fullmäktiges s. k. dispositionsräkning nu utgående årliga anslag.

Och ega fullmäktige att af de på anslaget till berörda dispositionsräkning uppkomna besparingar dels utgifva ersättning för utarbetande af fortsättning intill närvarande tid af det register öfver riksbankens handlingar, som till och med 1825 blifvit upprättadt, och dels att meddela understöd åt sådana i torftiga omständigheter stadda enkor och barn efter tjänstemän och betjente vid riksbanken och diskontverken, som icke äro berättigade till erhållande af pension från dessa inrättnings pensionskassor.

Mom. 2. Om de med berörda anslag inträffade förändringar skola fullmäktige hos banko-utskottet göra anmälan.

§ 53.

Mom. 1. Fullmäktige utöfva öfverinseendet öfver riksbankens pappersbruk Tumba.

Det tillkommer dem att besluta rörande de allmänna bestämmelserna för brukets drift med hvad dertill hörer; börande alla frågor om utgifter för bruket, de der icke äro genom fastställda stater bestämda eller tillhöra den löpande bruksdriften, underställas fullmäktiges pröfning och beslut.

Nybyggnad eller större reparation å brukets byggnader må ej, utan oundgängligt behof, af fullmäktige företagas, innan de dertill erhållit medgifvande af banko-utskottet.

Mom. 2. Det åligger fullmäktige icke allenast att, sedan årsräkenskaperna vid bruket blifvit afslutade, samfäldt eller genom delegerade, på stället taga kännedom af föregående årets förvaltning samt tillse byggnaders och maskiners tillstånd med mera, utan äfven att vid hvarje förvaltares afgang och deremellan hvar tredje år verkställa inventering af förråden vid bruket.

§ 54.

Förekomma under pågående riksdag sådana frågor, som i ett eller annat afseende hafva inflytande på riksbankens kredit eller säkerhet, men hvaröfver bestämda föreskrifter saknas; må beslut derom ej af fullmäktige fattas, innan de först rådfört sig med banko-utskottet.

§ 55.

Någon riksbankens fastighet, med undantag af sådan, som till betäckande af riksbankens deruti in-tecknade fordran blifvit för dess räkning inropad, må icke af fullmäktige afyttras eller riksbanken fränskiljas, utan skall fråga derom underställas banko-utskottet.

§ 56.

Berättelser skola af fullmäktige afgifvas angående riksbankens tillstånd, rörelse och förvaltning i sin helhet till såväl banko-utskottet, som Riksdagens revisorer öfver statsverket, riksbanken och riksgälds-kontoret.

§ 57.

Fullmäktige skola alltid vara beredde på sådana anstalter, hvarigenom riksbankens redbarheter samt angelägna handlingar och dokumenter må kunna, om så fordras, utan tidsutdrägt, till säker ort inom riket förflyttas; och böra fullmäktige, vid slikt förhållande, af Kongl. Maj:t utbedja sig råd och upplysningar; varande å Carlsborgs fästning för riksbankens räkning tillgänglig en särskild lägenhet, hvarest större eller mindre del af riksbankens redbarheter kan, i händelse af behof, förvaras.

§ 58.

Åt fullmäktige är uppdraget:

enligt Regeringsformens 50 § att, jemte fullmäktige i riksgäldskontoret, med konungen samråda om utsättande af annan riksdagsort, då, i anseende till viktiga hinder, riksdag ej kan hållas i hufvudstaden;

enligt Regeringsformens 98 § att, om Justitieombudsmannen dör eller sin befattning nedlägger, då, gemensamt med fullmäktige i riksgäldskontoret, insätta i embetet den person, Riksdagen till hans efterträdare utsett, samt att, då den person, som Riksdagen utsett att justitie-ombudsmannen efterträda, till verklig justitie-ombudsman förordnas, eller genom döden afgår, eller rättigheten till efterträdan- det sig afsäger, genast, samfäldt med riksgäldskontorets fullmäktige, per capita, välja en annan;

enligt regeringsformens 109 § att, derest Riksdagen bestämt bevillningens hela belopp, men icke före riksdagens slut om bevillningens fördelning blifvit ense, då, gemensamt med fullmäktige i riksgäldskontoret, uppsätta och utfärda ny bevillningsförordning på sådan grund, att de i den förut gällande bevillningsförordningen stadgade artiklar jemlikt ökas eller minskas efter den fastställda bevillningssummans förhållande till den, som vid föregående riksdag blifvit fördelad;

enligt riksdagsordningens 32 §, att vid riksdagens början genom tre delegerade tillstädesvara vid granskning af de fullmakter, hvarmed riksdagsmännen skola styrka sin behörighet;

enligt instruktionen för Riksdagens revisorer af riksbanken § 7, att, när för ordinarie revisor eller i hans ställe inkallad suppleant, sedan lagtima riksdag är avslutad och innan revisionen sammanträdt, hinder uppkommer att uppdraget utföra, uppå anmälan derom, inkalla närmast i ordningen varande suppleant att i revisionen deltaga.

Derjemte ega fullmäktige att gemensamt med fullmäktige i riksgäldskontoret, för framtida uppsigten och kontrollen öfver Göta kanals vidmakthållande, utse och välja en person att, å riksbankens och riksgäldskontorets vägnar, såsom ledamot deltaga i Göta kanaldirektion; skolande nytt val dertill hvarje år anställas, hvarvid dock det förut utsedda ombudet kan åter inväljas.

Bemälde fullmäktige må ock gemensamt utse ett ombud att å riksbankens och riksgäldskontorets vägnar deltaga i revisionerna af kanalverkets räkenskaper.

Afdelning 4.

- A. Om tjenstemännen och vaktbetjeningen vid riksbankens hufvudkontor, deras tillsättande, aflöning och åligganden, ordningsstadganden samt grunderna för pensions erhållande.

§ 59.

Mom. 1. De af riksbankens hufvudkontors verksamhet härflytande göromål handläggas af tjenstemännen, i öfverensstämmelse med gällande instruktioner samt de af fullmäktige eller deras deputerade meddelade föreskrifter.

Mom. 2. I berörda instruktioner ega fullmäktige att vidtaga sådana förändringar, som kunna finnas nödiga och icke äro mot föreskrifterna i detta reglemente stridande; skolande likväl dylika, af fullmäktige beslutade förändringar vid nästkommande riksdag underställas banko-utskottets pröfning och stadfästelse.

§ 60.

Tjenstegraderna inom riksbankens hufvudkontor äro fyra, nemligen:

Första graden: kontorsskrifvare, kassaskrifvare och kanslister.

Andra graden: bokhållare, revisorer, kassörer, notarie och registrator.

Tredje graden: kamererare, ombudsman och förste revisor.

Fjerde graden: kommissarier och bankosekreteraren.

§ 61.

Mom. 1. På ordinarie stat må ej tillsättas flere tjenstemän än högst femtio, hvaraf i första graden aderton, i den andra tjuguen, i den tredje fem och i den fjerde sex. För tjenstemän af tredje och fjerde tjenstegraderna, äfvensom för den i fullmäktiges expedition anställde tjensteman af andra graden meddelas fullmakt.

Mom. 2. Skulle för göromålens obehindrade gång ökade arbetskrafter för

någon tid finnas oundgängligen behöfliga, ega fullmäktige att utöfver stat anställa den eller de tjenstemän, som erfordras, och åt dem för tjenstgöringstiden anslå lämpliga arvoden.

Mom. 3. Vaktbetjening i riksbankens hufvudkontor till erforderligt antal antages af fullmäktige.

§ 62.

Mom 1. De till fullmäktige, deras deputerade samt tjenstemännen och vaktbetjeningen utgående aflöningsförmåner äro bestämda i särskild, af Riksdagen fastställd aflöningsstat.

Mom. 2. Utöfver hvad aflöningsstaten upptager, ega fullmäktige att tilldela lämpliga arvoden såväl åt de tjenstemän, hvilka biträda deputerade med göromål och bestyr i och för vaxlars köp och försäljning, som ock åt de tjenstemän, hvilka erhålla uppdrag att handhafva de göromål, som härflyta af stadgandet i § 35 mom. 1 här ofvan.

Likaledes ega fullmäktige att utöfver stat till vaktmästare i och för tjenstgöring vid brandanstalterna och nattbevakningen meddela de arvoden, fullmäktige finna skäligen.

§ 63.

Pröfvas ledigblifven tjenst kunna umbäras, ega fullmäktige inställa tillsättningen, äfvensom, derest tjensten anses lämpligen kunna medelst tjenst i lägre grad ersättas, fullmäktige ega att om tillsättning af sistnämnda tjenst förordna.

§ 64.

Mom. 1. För tillsättning af ordinarie tjenst utsättes, medelst anslag å lämpligt ställe inom riksbankens hufvudkontor samt kungörelse i Post- och inrikes tidningar, ansökningstid af tretio dagar från kungörandet.

Anslaget skall, der så ske kan, afse icke viss tjenst, utan i allmänhet tjenst inom viss tjenstegrad.

Mom 2. Sökande till tjenst i fjerde graden eller till ombudsmanstjensten skall skriftligen förbinda sig att för de medel, som kunna honom i tjensten anförtros, ställa vederhäftig borgen eller annan säkerhet till det belopp, fullmäktige kunna komma att bestämma.

Mom 3. Anmäler sig efter anslag icke någon fullt lämplig och skicklig sökande, skall ny ansökningstid utsättas.

Mom. 4. Deputerade ega att antaga och entlediga behöfliga biträden för de göromål och bestyr, som härflyta af vaxlars köp och försäljning; börande deputerades åtgärder härvid hos fullmäktige anmälas.

§ 65.

Vid alla tjenstetillsättningar skola fullmäktige till tjensten nämna den bland de sökande, som för tjensten är mest skicklig och passande. Till ombudsman kan endast den nämnas, som aflagt prof för inträde i rikets rättegångsverk, hvilket äfven erfordras för anställning till tjenstgöring i ombudsmans-expeditionen.

§ 66.

Tjensteman vid riksbankens hufvudkontor får icke annan tjenstebefattning utom riksbanken emottaga. Den, som till tjensteman vid hufvudkontoret förordnas eller utnämnes, vare skyldig att annorstädes innehafvande tjenstebefattning genast frånträda. Tjensteman, som, till följd af förut gällande stadganden, innehar tjenst utom riksbanken, må dock densamma bibehålla, så länge den icke är för tjenstgöringen i riksbanken hinderlig.

§ 67.

Uppflyttning till högre lön inom tjenstegrad må icke ske, med mindre fullmäktige pröfva tjenstemannen hafva genom sin föregående tjenstgöring inom graden och fortfarande duglighet gjort sig förtjent af en dylik löneförbättring.

Tjensteman, som varder till högre lön uppflyttad, undfår derå protokollsutdrag.

§ 68.

Tjenstemän och betjente vid riksbankens hufvudkontor äro skyldige att underkasta sig den vidsträcktare tjenstgöringsskyldighet eller jemkning i åligganden, som vid en förändrad organisation af riksbanken eller eljest kan varda stadgad.

Såsom tjenstepligt åligger det en hvar af tjenstemännen, som dertill af fullmäktige erhåller uppdrag, att utan ersättning underskrifva nya samt granska, uppräkna och makulera förslitna sedlar.

§ 69.

Mom. 1. Blifver tjänsteman af sjukdom hindrad att sin syssla förrätta, och göromålen behöriga gång fordrar att föranstalta om vikariat, ege fullmäktige att om tjänstgöringen förordna och dervid använda ett arvode af 1,000 kronor efter år räknadt.

Mom. 2. Erhålles tjänstledighet efter egen ansökning för svag helsas förbättrande, utan egentligt sjukdomsfall, eller för enskilda angelägenheter eller i och för tjänstgöring hos Riksdagen, dess utskott eller revisorer, vare den tjänstledige pliktig att sjelf vidkännas kostnaden för tjänstens bestridande.

Mom. 3. Då vikariat för någon tjänsteman erfordras i anseende dertill, att han sin egendom åt borgenärer afträdt eller ock blifvit för skuld i häkte inmanad eller under förmyndare ställd, bör hälften af hans lön användas till tjänstens bestridande under den tid, vikariat i dylika fall, enligt nedanstående §§ 74 och 75, kan komma att fortfara.

Mom. 4. Samtliga tjänstemän vid riksbankens hufvudkontor ega, så vidt sådant utan hinder för göromålen jemna och oafbrutna gång kan ske, hvar i sin ordning åtnjuta semester, de i första och andra graderna under en månad, och de i tredje och fjerde graderna under en och en half månad hvarje år.

Semesterordningen för hvarje år fastställles af fullmäktiges deputerade.

§ 70.

För att kunna antagas till extra ordinarie tjänsteman i riksbankens hufvudkontor, fordras att hafva undergått godkänd afgangsexamen från högre elementarläroverk eller på annat sätt ådagalagt erforderliga kunskaper för riksbankens tjänst.

§ 71.

Öfvervaktmästare, tillika brandmästare, samt öfriga ordinarie vaktmästare tillsättas af fullmäktige medelst konstitutorial.

Deputerade ega att antaga och entlediga extra vaktbetjening.

§ 72.

Om någon af vaktbetjeningen vid riksbankens hufvudkontor af sjukdom hindras att sin tjänst bestrida, ega deputerade förordna extra vaktbetjent att
tjensten

tjensten förrätta, mot åtnjutande för den tid, vikariatet fortfar, af ett arvode, motsvarande den lön, som för yngre vaktmästare är bestämd. För vaktbetjent, som af annan anledning söker ledighet, eller som måste från tjenstgöring afhållas i följd deraf, att han till borgenärers förnöjande sin egendom afträdt, förordnas vikarie af deputerade på den tjenstlediges bekostnad.

§ 73.

Om någon tjänsteman antingen vid mindre förseelser i tjensten ej låter sig rätta af vederbörande förmäns tillsägelse och varningar, eller ock beträdes med verklig vårdslöshet eller försummelse i sin tjenstgöring, vare förmannen skyldig att förhållandet skriftligen anmäla hos fullmäktige, som bestämma, huruvida sådan anmälan bör till åtal eller annan åtgärd föranleda. I sådant fall skall tjänstemannen lemnas tillfälle till förklaring och de upplysningar infordras, som för sakens bedömande finnas erforderliga; och, om tjänstemannen derefter finnes beträdd med försummelse eller fel i tjensten eller annan oordentlighet eller ock med ett ovärdigt uppförande i allmänna lefvernet, skall han antingen erhålla inför protokollet en allvarsam föreställning, eller från tjenstgöring i riksbanken afhållas på längre eller kortare tid, med förlust af större eller mindre del af lönen.

Varder han sedermera till ny förseelse förvunnen, afhållas han på längre eller kortare tid, med förlust af större eller mindre del af lönen, från tjenstgöring i riksbanken, eller ock skiljes han från derstädes innehafvande tjenst.

§ 74.

Tjänsteman, som varder under förmynderskap ställd, må det ej tillåtas att tjensten förrätta så länge hans omyndighetstillstånd fortfar. Blifver han icke inom två år från förmyndares inseende befriad, skiljes han från tjensten.

§ 75.

Mom. 1. Den tjänsteman eller vaktbetjent, som till borgenärers förnöjande sin egendom afträdt, bör genast från tjenstgöring i riksbanken afhållas, och skall, om han icke senast sex månader efter det inställeledagen i konkursen inträffat, styrker sig vara från borgenärers kraf befriad, skiljas från sin i riksbanken innehafvande tjenstbefattning.

Mom. 2. Inmanas någon för skuld i häkte, vare han sin tjenst i riksbanken förlustig.

Bih. till Riksd. Prot. 1874. 10 Saml. 1 Afd. 2 Band.

(Banko-reglementet.)

§ 76.

Tjensteman, som öfvertygas om ärerörigt brott eller annan förseelse i allmänna lefvernet af den svåra beskaffenhet, att riksbankens trygghet eller anseende ovilkorligen fordrar hans entledigande, hafve gjort sig förlustig sin i riksbanken innehafvande tjenst.

§ 77.

Den extra ordinarie tjensteman, som utan erhållet tillstånd eller anmaldt laga förfall uteblifver från tjenstgöring tre månader, eller eljest visar märklig försummelse eller undandraget sig behörigt deltagande i göromålen, skall, på deputerades anmälan, från listan öfver extra ordinarie tjenstemän afföras.

§ 78.

Om någon af vaktbetjeningen i riksbankens hufvudkontor visar ohörsamhet mot förmäns befallningar eller på annat sätt felar i tjensten, eller utom densamma förhåller sig tadelvärdt, ankomme det på fullmäktige att, efter anmälan af deputerade, efter omständigheterna, antingen afhålla den felaktige från tjenstgöring under längre eller kortare tid, med förlust af större eller mindre del af lönen, eller ock genast skilja honom från tjensten.

§ 79.

Vid pensionering af tjenstemän, konstidkare och vaktbetjening i riksbankens hufvudkontor, tjenar såsom grund dels den lön, de vid afgang, enligt löne- eller indragningsstat, innehafva, dels det antal år, de använt såsom extra ordinarie och ordinarie i ej mindre riksbankens än annan statens tjenst.

§ 80.

Den tjensteman, konstidkare eller vaktbetjent, som uppnått sjutio års ålder eller tjänat femtio år, är berättigad att flyttas på pensionsstat, med åtnjutande i sin öfriga lifstid af hela lönen såsom pension.

§ 81.

Den tjänsteman, konstidkare eller vaktbetjent, som uppnått sextiofem års ålder och tjänat fyratio år, eger att undfå afsked, med bibehållande af hela lönen såsom pension, då genom läkarebetyg behörigen styrkes, att han befinnes uti ett sjukligt eller försvagadt helsotillstånd.

§ 82.

Den tjänsteman, konstidkare eller vaktbetjent, som efter ådagalagdt välförhållande i och utom tjänsten, sig om afsked anmäler, är, såvida han fyllt sextio år och tjänat fyratio år, berättigad att, såsom pension för lifstiden, åtnjuta tre-fjerdedelar af innehafvande lön. Före uppnådda sextio lefnadsår, i förening med fyratio tjänsteår, kan afskedssökande endast i händelse af bevislig oförmögenhet till vidare tjänstgöring pension erhålla. Pensionsbeloppet bestämmes då efter tjänsteåren allena, medelst afdrag å tre-fjerdedelars lön af en fyrationdedel för hvarje bristande tjänsteår. Öfverstiga deremot tjänsteåren fyratio och åldersåren sextio, ökas det ofvan bestämda pensionsbeloppet med en fyrationdedel för hvarje öfver-skjutande tjänsteår, eller ock med en sextiondedel för hvarje öfverstigande åldersår, derest detta sistnämnda beräkningssätt skulle för afskedssökanden förmånligare utfalla.

§ 83.

Mom. 1. Då sådant för göromålens säkra och skyndsamma gång finnes oundgängligen nödigt, kunna fullmäktige på pensionsstat förflytta en tjänsteman, som af ohjelpigt sjukdomstillstånd eller afgjord oförmögenhet är förhindrad att vidare gagna riksbanken, oaktadt han sig ej om afsked anmält. I sådant fall ega fullmäktige att, efter omständigheterna, antingen tillägga tjänstemannen hela lönen i pension, ehvad de föreskrifna lefnads- och tjänsteåren äro uppnådda eller icke, eller ock tillämpa de grunder för pensions bestämmande, som i näst föregående paragraf äro fastställda.

Mom. 2. Skulle åter någon af vaktbetjeningen före uppnådda, här ofvan föreskrifna lefnads- och tjänsteår, finnas af sjuklighet urståndsatt eller eljest oförmögen att längre gagna riksbanken, ega fullmäktige att, efter noggrann pröfning af omständigheterna i hvarje särskildt fall, honom på pensionsstat förflytta, med bibehållande under sin öfriga lifstid af en årlig pension, motsvarande högst två

tredjedelar af lönen, och i öfrigt lämpad efter den afgåendes tjenstetid inom riksbanken och under tjenstgöringen derstädes ådagalagda förhållanden samt större eller mindre förmåga att kunna till sin bergning sjelf bidraga.

§ 84.

Pensionstagare, som dömes till förlust af medborgerligt förtroende för alltid eller för viss tid hafve förlorat rättigheten att pension vidare uppbära.

§ 85.

Mom. 1. Ansökningar från personer inom riksbanken rörande arvoden utöfver fastställd stat, gratifikation, eftergifter eller afskrifningar få endast ske hos banko-utskottet; och skola ansökningarne till fullmäktiges expedition inlemnas senast å den dag, Riksdagen sammanträder, vid påföljd att de i annat fall icke varda till pröfning upptagna.

Mom. 2. Öfver sådana, af fullmäktige fattade, riksbankens tjenstemän rörande beslut, som grunda sig på reglementets föreskrifter angående tjenstemännens tillsättande, aflöning och åligganden samt ordningsstadganden och grunder för pensions erhållande, kunna besvär anföras hos näst sammanträdande bankoutskott eller, mellan riksdagarne, hos revisorerne af riksbanken; dock, hvad angår fullmäktiges beslut i ordningsmål, endast i det fall, att klaganden blifvit från tjensten skiljd eller förklarats skyldig afstå någon del af sina löneinkomster.

Besvären skola, vid äfventyr af talans förlust, anmälas hos fullmäktige, i frågor om befordringar senast fjorton dagar efter det beslutet blifvit justeradt och i andra mål senast fjorton dagar efter det klaganden af beslutet bevisligen erhållit del, den oräknad, allt före klockan tolf på dagen; hvarefter besvären böra till fullmäktiges expedition inlemnas, när de äro ställda till bankoutskottet, sist å den dag, Riksdag sammanträder, och när de anföras hos revisorerne af riksbanken, sist fjorton dagar före revisionens början; men är beslutet af fullmäktige meddeladt senare än fjorton dagar före utgången af den sålunda bestämda tiden, böra besvären till bankoutskottet eller revisionen omedelbart ingifvas innan klockan tolf å fjortonde dagen efter den, då befordringsfråga blifvit justerad eller beslut i annat mål blifvit klaganden delgifvet.

B. Om tjenstemännen och arbetspersonalen vid Tumba pappersbruk.

§ 86.

Tumba bruks egentliga förvaltning besörjes på stället af en förvaltare, som på förordnande tills vidare af fullmäktige tillsättes.

Förvaltaren skall för den uppbörd, som kan blifva honom anförtrodd, ställa godkänd borgen eller annan säkerhet till det belopp, fullmäktige bestämma.

Till förvaltarens biträde äro anställda för papperstillverkningen en verkmästare och en pappersmästare, samt vid räkenskapsgörömålen och den öfriga förvaltningen en bokhållare, hvilka alla, uppå förvaltarens förslag, tillsättas på förordnande tills vidare af fullmäktige.

För förvaltaren och öfriga bruksbetjeningen gäller till efterrättelse den af banko-utskottet den 15 December 1857 fastställda instruktion, med den ändring, som af andre eller material-bokhållaretjenstens indragning följer.

§ 87.

Mom. 1. I afseende å de Tumba bruks tjenstemän och vaktmästare tillkommande löne- och öfriga förmåner, kommer den af banko-utskottet, på grund af Rikets Ständers beslut, den 11 Oktober 1860 utfärdade aflöningsstat att tjena till iakttagande med den ändring, som följer dels af andre bokhållaretjenstens indragning, dels af 1874 års riksdags beslut om personel förhöjning af vissa tjenstemäns löneförmåner; egande dock fullmäktige att till bruksförvaltaren, för aflönande af ett biträde vid kontorsgörömålen, af brukets medel anvisa ett belopp af högst 1,000 kronor årligen, i enlighet med 1874 års riksdags beslut.

Mom. 2. Den vid bruket anställda arbetspersonal antages och afskedas af förvaltaren, på sätt instruktionen föreskrifver. För nämnda personal fastställa fullmäktige aflönning och öfriga förmåner.

Afdelning 5.

Om styrelserna vid afdelningskontoren i Göteborg, Malmö, Luleå och Wisby och deras åligganden, samt om tjänstemännen vid dessa afdelningskontor.

§ 88.

Mom. 1. Styrelsen öfver hvartdera afdelningskontoret i Göteborg och Malmö utgöres af fyra ledamöter och öfver hvartdera afdelningskontoret i Luleå och Wisby af tre ledamöter, hvilka alla, jemte nödigt antal suppleanter, för ett år i sender, efter kalenderår räknadt, utses af fullmäktige, med rättighet för fullmäktige att derförinnan, om och när de dertill finna anledning, entlediga en eller flere eller alla ledamöter i dessa styrelser; och skola i den eller de entledigades ställe annan eller andra ledamöter genast inväljas.

Afgår eljest ledamot under den tid, för hvilken han är vald, utses ny ledamot att deltaga i styrelsen under den tid, som för den afgångne ledamoten återstår. Vid de årliga valen kan afgående ledamot återväljas.

Mom. 2. Bland ledamöterna i hvardera styrelsen skola fullmäktige särskildt utse en att handhafva den dagliga förvaltningen, men styrelsen väljer inom sig ordförande och vice ordförande.

Mom 3. Suppleant inkallas i styrelsen vid tillfälligt hinder för ordinarie ledamot.

Inträffar hinder för den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen, öfvertager annan ledamot den förres göromål, intill dess fullmäktige derom förordnat.

§ 89.

Mom. 1. Vid förvaltningen af afdelningskontoret har styrelsen att ställa sig till efterrättelse icke allenast de för riksbanken utfärdade lagar, ordningar, stadgar och reglementen, utan äfven de föreskrifter, som äro eller varda af fullmäktige

eller deras deputerade meddelade; och har styrelsen att doldt och förtegdthålla hvad som rör enskilda personers förhållande till afdelningskontoret.

Mom. 2. De utaf afdelningskontorens verksamhet härflytande göromål handläggas af tjänstemännen i enlighet med gällande instruktioner samt de af styrelsen eller dess ledamot för den dagliga förvaltningen meddelade föreskrifter; varande 59 § mom. 2 tillämplig äfven på instruktionerna för afdelningskontoren.

§ 90.

Mom. 1. Det åligger den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen af afdelningskontoret, att utöfva noggrann tillsyn öfver göromålens handläggning inom kontoret, att föredraga låne- och andra ärenden och att besörja brefvexlingen emellan afdelningskontoret och hufvudkontoret, allt i öfverensstämmelse med de föreskrifter, som äro eller varda af fullmäktige eller deras deputerade meddelade.

Mom. 2. Bemälde ledamot jemte en af styrelsens öfriga ledamöter, hvilken fullmäktige dertill utse, ombesörja de med köp och försäljning af vaxlar vid kontoret förenade göromål.

Desse ledamöter ega att antaga och entlediga nödigt biträde i berörde göromål.

§ 91.

Mom. 1. För behandling af allmänna ärenden sammanträda styrelserna en gång i hvarje månad eller oftare, om ärendenas beskaffenhet och oafbrutna gång sådant fordrar, och skola dervid samtliga ledamöter vara närvarande. Uppstå vid dessa sammanträden, dervid protokoll skall föras, skiljaktiga meningar, gälla flesta rösterna och, då dessa äro lika, ege ordföranden afgörande röst.

Mom. 2. För pröfning åter af diskonterings-, låne- och kreditivansökningar, sammanträda styrelserna öfver afdelningskontoren i Göteborg och Malmö alla söknedagar och styrelserna öfver afdelningskontoren i Luleå och Wisby åtminstone 2 dagar i hvarje vecka. Beslut må ej fattas, med mindre än att tre ledamöter äro tillstädes; och må ansökning om försträckning ej anses bifallen, så vida ej tre ledamöter äro om bifall ense.

§ 92.

Styrelserna ega rättighet att på riksbankens hufvudkontor utfärda assigna-

tioner, dock under vilkor att assignationerna, hvartill blanketter, med deri utsatt valör, efter requisition, från fullmäktige utlemnas, icke må utgifvas å andra summor än ett hundra kronor, fem hundra kronor och ett tusen kronor. Börande härvid för öfrigt iakttagas, att assignationerna underskrifvas af ledamoten för den dagliga förvaltningen jemte två öfriga styrelseledamöter samt kontraheras af kamereraren, att några assignationer ej på förhand förfärdigas till upptagande bland kassabehållningen, utan underskrifvas endast i den mån, som de i och för afdelningskontorets rörelse erfordras, samt att med först afgående post efter assignationernas utgifvande förteckning på desamma, innefattande nummer, datum och summa, till riksbankens hufvudkontor insändes.

Överflyttning af medel från en till annan räkning i riksbankens hufvudkontor eller omedelbart uttag från afdelningskontorets räkning derstädes verkställer styrelsen medelst utfärdande af handskrifven assignation.

§ 93.

Mom. 1. Tjenstemännen och vaktbetjeningen vid hvartdera afdelningskontoret antagas och förordnas af afdelningskontorets styrelse, som eger att, när så fordras, från tjensten och densamma åtföljande förmåner entlediga den, med hvilken styrelsen finner afdelningskontoret icke vara belätet.

Mom. 2. De af afdelningskontorens tjenstemän, som innehafva uppörd, skola ställa af styrelsen godkänd borgen eller annan säkerhet till belopp, hvilket vederbörande styrelse finner godt bestämma.

§ 94.

Mom. 1. Afdelningskontorens räkenskaper och förvaltning granskas årligen genom fyra personer, af hvilka riksdagens kammare utse hvardera två.

Mom. 2. Berättelser skola af styrelserna afgifvas såväl till bemälda revisorer, när de sammanträda, angående diskonterings-, låne- och kreditivrörelsen samt hithörande bevaknings- och utsökningsärenden, som till Riksdagens bankoutskott och revisorer öfver stats-, banko- och riksgälds-verken angående afdelningskontorets rörelse på det hela; börande sistnämnda berättelser till fullmäktige inlemnas, den till banko-utskottet senast å dagen före riksdagens början och den till revisorerne åtminstone fjorton dagar före deras sammanträde.

§ 95.

Mom. 1. De till styrelseledamöter samt tjenstemän och vaktbetjente vid afdelningskontoren utgående aflöningsförmåner upptagas i särskild, af Riksdagen fastställd aflöningsstat

Mom. 2.

Mom. 2. Arvodet till de styrelseledamöter, som besörja vaxelhandeln, äfvensom ersättningen till deras biträden ega fullmäktige att, efter göromålsens omfång och beskaffenhet, bestämma till så väl beloppet som detsammes fördelning ledamöterna emellan.

Mom. 3. Så länge inkallad suppleant bestrider ordinarie ledamots befattning i styrelsen, åtnjute han det för den senare bestämda arvode, lämpadt efter den tid, han i kontorets styrelse och förvaltning deltagar.

§ 96.

I de för tjänstemännen och vaktbetjeningen vid afdelningskontoren i fastställd stat upptagna löne- och arvodesbelopp ega hvarken fullmäktige eller afdelningskontorens styrelser att tillökning meddela; dock ega fullmäktige att anvisa lämpliga arvoden åt de tjänstemän, hvilka erhålla uppdrag att handhafva de göromål, som härflyta af stadgandet i § 35 mom. 1.

§ 97.

Tjänstemännen vid afdelningskontoren äro förbundna att underkasta sig den vidsträcktare tjänstgöringsskyldighet eller jemkning i åligganden, som vid förändrad organisation af afdelningskontoren eller eljest kan varda stadgad.

§ 98.

Då tjänsteman vid afdelningskontor af sjukdom eller annat laga förfall hindras att tjänsten bestrida, eger styrelsen att, med iakttagande af hvad i § 69 mom. 1, 2 och 3 för hufvudkontoret stadgas, till tjänstens bestridande af riksbankens medel använda vid afdelningskontoren i Göteborg och Malmö beloppet af lägsta lönen i första graden och vid afdelningskontoren i Luleå och Wisby högst 500 kronor, allt för år räknadt.

§ 99.

Då tjänsteman eller vaktbetjent vid afdelningskontor, efter ådagalagdt väl-förhållande i tjänsten, nödsakas för ålderdom eller sjuklighet från afdelningskon-

Bih. till Riksd. Prot. 1874. 10 Saml. 1 Afd. 2 Band.

(Banko-reglementet.)

torets tjenst afgå, ege han att undfå lämpligt understöd på riksbankens pensionsstat till belopp, som fullmäktige bestämna med fästadt afseende å så väl den lön, han i afdelningskontoret uppbär, som de grunder, hvilka äro gällande för pensionering af tjenstemän och betjente i riksbankens hufvudkontor.

Öfvergångsstadganden:

1:o) Intill dess instruktioner rörande göromålens handläggning med mera vid afdelningskontoren blifvit af fullmäktige upprättade och af bankoutskottet stadfästade, skola vid nämnda kontor låne- och säkerhetshandlingar samt andra värdepapper, äfvensom kontanta penningar, vårdas på sätt fullmäktige derom förordna.

2:o) Hvad i instruktionerna för riksbankens hufvudkontor är stadgadt angående tjenstemännens ansvarighet, gäller i tillämpliga delar jemväl beträffande tjenstemännen vid afdelningskontoren, intill dess instruktioner för dessa kontor blifvit af fullmäktige upprättade och af bankoutskottet stadfästade.

Jemlikt § 8 i den för bankoutskottet gällande instruktion, har utskottet, på grund af under riksdagens lopp vidtagna beslut samt i noggrann öfverensstämmelse med de i lagen för Rikets Ständers Bank den 1 Mars 1830 fastställda grunder, upprättat och sammanfattat förestående reglemente, att, intill dess annorlunda kan varda i vederbörlig ordning förordnadt, tjena till ovilkorlig efterlefnad och iakttagande; kommande dock äldre, oförändrade stadganden, instruktioner och förordnanden att derjemte iakttagas, så vidt de, vid förekommande särskilda fall, utan stridighet med här utstakade grunder och gifna speciella föreskrifter, må kunna tjena till efter rättelse; och böra fullmäktige besörja att lagarne angående myntbestämningen och för Rikets Ständers Bank af den 1 Mars 1830, Kongl. kungörelserna af den 30 Maj 1873 angående rikets mynt och om öfvergången till det nya myntsystemet samt detta reglemente, efter riksdagens slut, i lika format af trycket utgifvas och till salu allmänheten tillhandahållas.

Stockholm den 20 Maj 1874.

J. v. Schwerin.

Arvid Gumælius.	Adolf Peyron.	Carl Ribbing	J. J. Ekman.
Gust. von Braun.	Fr. von Strokirch.	Robert Rettig.	A. W. Wigardt.
C. I. Bengtsson.	Gust. Jonsson.	Ola Månsson.	E. von Schoultz.
Åke Andersson.		Gustaf Hæggström.	

C. G. Carlquist,

Aflöningsstat:

för fullmäktige i riksbanken samt tjänstemännen och vaktbetjeningen vid riksbankens hufvudkontor.

Fullmäktige uppbära i årligt arvode, hvarje	kronor 4,000: —
hvarförutan två deputerade åtnjuta hvardera	„ 8,000: —
och en vikarierande deputerad	„ 3,000: —

Till tjänstemännen och vaktbetjeningen utgå, på sätt och under vilkor, som här nedan bestämmas, följande aflöningar, nemligen:

Å lönestat:

Första tjänstegraden:

kontorsskrifvare, kassaskrifvare och kanslister, hvarje	kronor 1,000: —
hvilket belopp kan för den, som tjänat fem år i graden, förhöjas till	„ 1,500: —

Andra tjänstegraden:

bokhållare, revisorer, kassörer, notarie och registrator, hvarje .	„ 2,000: —
hvilket belopp kan förhöjas för den, som tjänat fem år i graden, till	„ 2,500: —
för den, som tjänat tio år i graden, till	„ 3,000: —

Tredje tjänstegraden:

kamererare, ombudsman och förste revisor, hvarje	„ 3,000: —
hvilket belopp kan förhöjas: för den, som tjänat fem år i graden, till	„ 3,500: —
för den, som tjänat tio år i graden, till	„ 4,000: —

Fjerde tjenstegraden:

kommissarier och bankosekreteraren, hvarje	kronor	4,000: —
hvilket belopp efter fem års tjenst i graden kan förhöjas till	„	4,500: —

Å arvodesstat:*Tjenstgöringspenningar:*

till tjänstemännen i 1:a tjenstegraden, hvarje	„	600: —
” ” ” 2:a ” ”	„	800: —
” ” ” 3:e ” ”	„	1,000: —
” de tjänstemän i fjerde graden, hvilka uppbära 4,000 kronor i lön, hvarje	„	1,200: —
till dem, hvilka uppbära 4,500 kronor i lön, hvarje	„	1,500: —

Missräkningspenningar:

till kassörerne hvarje	„	1,500: —
----------------------------------	---	----------

Arvoden:

för vård om riksbankens generalkassa, låne- och säkerhetshandlingar samt andra behållningar:		
åt fyra kommissarier i bankkontoret samt tre andra tjänstemän, hvilka af fullmäktige till vårdare af generalkassorna förordnas, hvarje 1,000 kronor eller tillsammans	„	7,000: —
åt två kamererare i bankkontoret, kamereraren i sedelkontoret samt den särskildt förordnade vårdaren af lilla generalkassans fasta behållning, hvardera 600 kronor, eller tillsammans med hvilka arvoden följer skyldighet att verkställa granskning och uppräknig af förslitna sedlar å de lägre valörerna;	„	2,400: —
åt kommissarien i sedelkontoret	„	600: —
åt ombudsmannen	„	600: —
till extra arbeten, semestervikariat och flitpenningar till ordinarie och extra ordinarie tjänstemän	„	20,000: —
till registratorn	„	300: —
till brandchefen	„	400: —
till vårdaren af riksbankens mynt- och medaljsamling	„	500: —

Vaktbetjeningen erhåller:

Öfvervaktmästaren, lön	kronor	800: —	
och, såsom brandmästare, tjänstgöringspenningar	„	600: —	
jemte fria husrum och nödig vedbrand.			
Vaktmästarne, hvarje, lön	kronor	700: —	
tjänstgöringspenningar	„	100: —	„ 800: —
hvilka belopp, efter fem års ordinarie tjänst och derunder ådaga-			
lagdt välförhållande, kunna höjas till:			
lön	kronor	800: —	
tjänstgöringspenningar	„	200: —	„ 1,000: —

Vid tillämpningen af denna aflöningsstat iakttages följande:

1:o). Deputerad, som enligt § 42 mom. 3 åtnjuter ledighet, bibehåller sitt arvode såsom deputerad, men afstår arvodet såsom fullmäktig under den tid, ledigheten begagnas.

2:o). Tjensteman, som innehar tjänst utom riksbanken, bibehålles vid nuvarande inkomster å löne- och arvodesstat, samt kan således icke tillträda här ofvan bestämda löneförmåner, innan han sådan tjänst frånträdt.

3:o). Tiden för tillträddandet af de i aflöningsstaten inom hvarje tjänstegrad anvisade förhöjda inkomster beräknas från och med månaden näst efter den, under hvilken tjänstemannen blifvit på ordinarie stat till tjänst inom graden förordnad eller befördad.

4:o). Under semestertid åtnjuta tjänstemännen lön, tjänstgörings- och missräkningspenningar, men icke särskilda arvoden, hvilka utgå till de tjänstför rättande.

5:o). I öfrigt åtfölja de å arvodesstat utgående tjänstgörings- och missräkningspenningar, äfvensom särskilda i samma stat upptagna arvoden, utöfvandet af sjelfva tjänstebefattningen och få alltså icke åtnjutas under tjänstledighet; dock må fullmäktige kunna medgifva den tjänsteman eller vaktbetjent, som af sjukdom hindras från tjänstens bestridande, att under högst en månad hvarje år uppbära de för samma tjänst å arvodesstat anvisade tjänstgöringspenningar.

6:o). För bestridande af tjänstgöringen under semester, ega fullmäktige att anvisa till extra ordinarie tjänstemän arvoden, beräknade efter 1,000 kronor för år, äfvensom för kassörstjänsterna missräkningspenningar, allt likväl inom de i aflöningsstaten dertill anslagna medel.

För afdelningskontoret i Göteborg:

tre ledamöter af styrelsen, hvardera	kronor 2,400: —
en styrelseledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen, jemte fri bostad.	” 6,000: —
Kamereraren, lön	” 2,500: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst med 500 kronor och efter tio års tjänst med ytterligare 500 kronor.	”
tjenstgöringspenningar	” 1,000: —
Fyra tjänstemän i andra graden, en kassör, två bokhållare och en registrator, hvardera, lön	” 1,600: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst med 400 kronor och efter tio års tjänst med ytterligare 400 kronor.	”
tjenstgöringspenningar, hvardera	” 800: —
samt för kassören missräkningspenningar	” 800: —
två tjänstemän i första graden, kontorsskrifvare, hvardera, lön hvilket belopp efter fem års ordinarie tjänst kan förhöjas med 400 kronor;	” 800: —
tjenstgöringspenningar, hvardera	” 600: —
till extra biträden vid kontorsgöromålen	” 1,200: —
Ombudsmannen, lön	” 1,600: —
tjenstgöringspenningar	” 900: —
Kanslisten, lön	” 800: —
en vaktmästare, lön	” 600: —
tjenstgöringspenningar	” 125: —
jemte fri bostad och vedbrand.	”
en vaktmästare, lön	” 500: —
tjenstgöringspenningar	” 125: —
jemte fri bostad och vedbrand.	”

För afdelningskontoret i Malmö:

tre ledamöter af styrelsen, hvardera	kronor 1,800: —
den styrelseledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen jemte fri bostad och vedbrand, mot skyldighet att vid behof upplåta rum för styrelsens sammanträden.	” 5,000: —
kamereraren, lön	” 2,500: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst med 500 kronor och efter tio års tjänst med ytterligare 500 kronor.	”

tjenstgöringspenningar	kronor 1,000: —
två andra gradens tjänster, en kassör och en bokhållare, hvardera, lön	„ 1,600: —
hvilket belopp kan förhöjas efter fem års ordinarie tjänst med 400 kronor och efter tio års med ytterligare 400 kronor.	
tjenstgöringspenningar, hvardera	„ 800: —
kassören derjemte misräkningspenningar	„ 800: —
registratorn, lön	„ 800: —
hvilket belopp efter fem års ordinarie tjänst kan förhöjas med 400 kronor.	
tjenstgöringspenningar	„ 600: —
dock att nuvarande innehafvaren af tjänsten bibehålles vid hittills uppburen lön, kr. 1,600, och såsom varande andra gradens tjänsteman, erhåller i tjenstgöringspenningar kronor 800: —	
ombudsmannen, lön	„ 1,000: —
tjenstgöringspenningar	„ 500: —
dock att för nuvarande innehafvaren af tjänsten lönen beräk- nas till kronor 1,200: —	
och tjenstgöringspenningar	„ 300: —
vaktmästaren, lön	„ 600: —
tjenstgöringspenningar	„ 100: —
jemte fri bostad och vedbrand.	
husdrängen, lön	„ 400: —
jemte fri bostad och vedbrand.	

Vid tillämpning af förestående aflöningsbestämmelser för afdelningskontoren i Göteborg och Malmö, iakttages följande:

1:o). Tjänsteman, som tillträder ofvan bestämda aflöningsförmåner, får icke bibehålla eller emottaga annan tjänstebefattning utom afdelningskontoret, dock att detta icke gäller för ombudsman eller kanslist.

2:o). Tjänsteman, som uppbär här stadgad aflöning för tjänst, som upptages såsom tillhörande viss grad, anses endast förordnad till tjänsteman i graden och pliktig att, efter vederbörande styrelses godtfinnande, bestrida den af tjänsterna i graden, som åt honom anvisas.

3:o). Tjenstgörings- och misräkningspenningarne åtfölja utöfvandet af sjelfva befattningarne och få alltså icke åtnjutas under tjänstledighet; dock må vederbörande styrelse kunna medgifva den tjänsteman eller vaktbetjent, som af sjukdom

hindras från tjänstens bestridande, att under högst en månads ledighet hvarje år uppbära tjänstgöringspenningarne.

4:o). Uppflyttning till högre lön på grund af ålder i tjensten får icke ske, så framt ej styrelsen pröfvar tjänstemannen hafva genom sin föregående tjänstgöring och fortfarande duglighet gjort sig deraf förtjent.

5:o). Tiden för sådan uppflyttning beräknas från och med månaden näst efter den, under hvilken tjänstemannen blifvit på ordinarie stat förordnad att tjänst i graden bestrida.

För afdelningskontoret i Luleå:

två styrelseledamöter, hvardera	kronor	600: —
den styrelseledamot, som utses att handhafva den dagliga förvaltningen, arvode	”	1,200: —
kamereraren, tillika kassör, arvode	kronor	1,200:
missräkningspenningar	”	300:
bokhållaren, tillika registrator, arvode	”	900: —
ombudsmannen, arvode	”	300: —
vaktbetjenten, jemte bostad och vedbrand	”	150: —

För afdelningskontoret i Wisby:

två styrelseledamöter, hvardera	kronor	600: —
den styrelseledamot, som utses att handhafva den dagliga förvaltningen, arvode	”	1,000: —
kamereraren, lön	kronor	1,000:
missräkningspenningar	”	200:
bokhållaren, tillika registrator, lön	”	800: —
ombudsmannen, lön	”	300: —
vaktbetjenten	”	200: —